

§ 9. 1. Obowiązujące w danej branży zasady przyznawania nagród, premii, deputatów oraz szczególne przywileje branżowe (z Karty Górnika, Hutnika itp.) mają również zastosowanie do radców prawnych i referentów prawnych, zatrudnionych co najmniej w połowie wymiaru godzin pracy, obowiązującego w danym zakładzie pracy.

2. Wysokość należności i rozmiar świadczeń, o których mowa w ust. 1, zależne są od wymiaru czasu pracy w danym zakładzie pracy. Jeżeli radca prawny jest zatrudniony w kilku zakładach pracy, w których przysługują należności i świadczenia, o których mowa w ust. 1, łączna wysokość należności i rozmiar świadczeń nie mogą przekroczyć należności i świadczeń przysługujących radcy prawnemu, zatrudnionemu w pełnym wymiarze godzin pracy w macierzystym zakładzie pracy.

§ 10. Stanowiska radców prawnych i referentów prawnych, o których mowa w § 8 ust. 2, są stanowiskami samodzielными w rozumieniu art. 16a ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

§ 11. Osoby, które przed wejściem w życie uchwały wykonywały czynności radców prawnych i mają ukończone wyższe studia prawnicze, a nie zostały wpisane na listę radców prawnych z powodu niezłożenia egzaminu, o którym mowa w § 19 ust. 1 uchwały nr 533 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r., i zostały zatrudnione na stanowisku referenta prawnego, pobierają wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości, jeżeli ono jest wyższe od wynagrodzenia ustalonego w § 8; wynagrodzenie to nie może jednak przekroczyć 90% wynagrodzenia zasadniczego radcy prawnego w danym zakładzie pracy.

§ 12. Upoważnia się ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do wprowadzenia w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych odpowiednich zmian w układach zbiorowych pracy lub w przepisach, regulujących wynagrodzenie radców prawnych i referentów prawnych, stosownie do przepisów uchwały.

§ 13. Upoważnia się Ministrów:

Komunikacji — w odniesieniu do przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”,

Łączności — w odniesieniu do przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”

do dostosowania w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac wynagrodzenia radców prawnych i referentów prawnych, zatrudnionych w wymienionych przedsiębiorstwach, do zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych, ustalonych w uchwale.

§ 14. Wykonanie uchwały nie może spowodować zwiększenia planowanego na rok 1964 funduszu plac zakładu pracy.

§ 15. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i stowarzyszeniom prowadzącym działalność gospodarczą dostosowanie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych do przepisów uchwały.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

439

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 grudnia 1963 r.

w sprawie ulg inwestycyjnych dla spółdzielni i ich związków.

Na podstawie § 34 uchwały nr 194 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1961—1965 (Monitor Polski z 1960 r. Nr 55, poz. 262, z 1961 r. Nr 21, poz. 99, z 1963 r. Nr 13, poz. 68 i Nr 63, poz. 317) oraz § 6 ust. 2 uchwały nr 256 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie usług dla rolnictwa (Monitor Polski Nr 63, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przyznaje się ulgi inwestycyjne:

- 1) spółdzielniom oraz związkom spółdzielni świadczącym usługi dla ludności, które w okresie od dnia 1 stycznia 1963 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. poniosą nakłady inwestycyjne, związane z rozszerzeniem zakresu usług dla ludności, wymienionych w uchwale nr 194 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1961—1965 (Monitor Polski z 1960 r. Nr 55, poz. 262, z 1961 r. Nr 21, poz. 99, z 1963 r. Nr 13, poz. 68 i Nr 63, poz. 317),
- 2) spółdzielniom, które w okresie od dnia 22 sierpnia 1963 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. poniosą nakłady inwestycyjne, związane z rozszerzeniem zakresu usług dla rolnictwa, o których mowa w § 1 uchwały nr 256 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie rozwoju usług dla rolnictwa (Monitor Polski Nr 63, poz. 317).

2. Ulga inwestycyjna przysługuje pod warunkiem stwierdzenia przez prezydium właściwej powiatowej (miejscowej, dzielnicowej) rady narodowej:

- 1) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1, że:

- a) dana inwestycja jest zgodna z pożądanym kierunkiem rozwoju usług na danym terenie,
 - b) amortyzacja poniesionych z tego tytułu nakładów wymaga dłuższego okresu niż 3 lata,
 - c) inwestycji dokonano w ramach zatwierdzonego rzeczowo-finansowego planu inwestycyjnego;
- 2) w przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 — że inwestycji dokonano w ramach zatwierdzonego rzeczowo-finansowego planu inwestycyjnego.

3. Ulga inwestycyjna polega na potrąceniu z łącznej sumy należnego za dany rok podatkowy, w którym inwestycje zostały zakończone i oddane do użytku, podatku dochodowego i podatku od operacji nietowarowych — 50% sum wydatkowanych na inwestycje z własnych środków lub z uzyskanych na ten cel pożyczek ze Spółdzielczego Funduszu Rozwoju.

4. W razie niemożności potrącenia w danym roku podatkowym całej kwoty ulgi inwestycyjnej podlegającej potrąceniu reszta kwoty podlega potrąceniu w następnych latach podatkowych, jednak przez okres nie dłuższy niż 3 lata. Łączna suma potrąceń nie może przekroczyć sumy podatku dochodowego i podatku od operacji nietowarowych ustalonych za okres 4 lat.

5. Przy ustalaniu ulgi do sum wydatkowanych na inwestycje nie wlicza się sum uzyskanych z pożyczek bankowych, jak również kwot wydatkowanych na remonty kapitalne.

§ 2. 1. W celu stwierdzenia prawa do przyznania ulgi z tytułu inwestycji spółdzielnia lub związek spółdzielni obo-

wiązane są przedstawić wniosek oraz zestawienie nakładów dokonanych w ramach zatwierdzonego rzeczowo-finansowego planu inwestycyjnego w organie finansowym właściwym do ustalenia i poboru podatku dochodowego i podatku od operacji nietowarowych przed upływem terminu przewidzianego do przeprowadzenia rocznego obliczenia z tytułu tych zobowiązań za rok podatkowy, w którym inwestycje zostały zakończone i oddane do użytku.

2. Organ finansowy, rozpatrując wniosek o przyznanie ulgi z tytułu inwestycji, wyda decyzję ustalającą wysokość kwoty podlegającej potrąceniu z tego tytułu za dany rok podatkowy po uprzednim stwierdzeniu, że zachowane zostały warunki określone w § 1 ust. 1 i 2. Przed wydaniem decyzji organ finansowy obowiązany jest zbadać księgi rachunkowe i bilans spółdzielni lub związku spółdzielni za okres, w którym dokonano inwestycji, oraz ustalić, czy poniesione nakłady na sfinansowanie inwestycji zostały — zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie księgowości — przeniesione z konta inwestycji rozpoczętych na konto inwestycji zakończonych. Od decyzji organu finansowego służy spółdzielni i związkowi spółdzielni prawo wniesienia odwołania do bezpośrednio wyższego organu fi-

nansowego w terminie 14 dni od doręczenia decyzji. Organ odwoławczy wydaje decyzję ostateczną.

3. Jeżeli uiszczona za dany rok podatkowy suma podatku dochodowego i podatku od operacji nietowarowych przekracza kwotę podatku, jaka przypadłaby po zastosowaniu ulgi z tytułu inwestycji, nadpłacona kwota podatku podlega zwrotowi.

§ 3. Do spółdzielni pracy oraz do spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, które w okresie do dnia 31 grudnia 1962 r. poniosły nakłady inwestycyjne, związane z rozszerzeniem zakresu usług dla ludności, wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały nr 194 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1961—1965, a które nie zakończyły tych inwestycji przed dniem 31 grudnia 1962 r., mają zastosowanie przepisy niniejszego zarządzenia, z wyłączeniem warunków określonych w § 1 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

440

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 29 listopada 1963 r.

w sprawie zmiany tabeli wynagrodzeń autorskich za opracowanie dzieł literackich, naukowych i zawodowych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie określenia wynagrodzeń oraz zasad zawierania umów o wydanie w formie książkowej dzieł literackich, naukowych i zawodowych (Dz. U. Nr 32, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W tabeli wynagrodzeń autorskich, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie określenia wynagrodzeń oraz zasad zawierania umów o wydanie w formie książkowej dzieł literackich, naukowych i zawodowych (Dz. U. Nr 32,

poz. 190 oraz Monitor Polski z 1955 r. Nr 100, poz. 1398, z 1956 r. Nr 14, poz. 227 i z 1963 r. Nr 6, poz. 32), wprowadza się następujące zmiany:

1) treść rubryki „Uwagi” pod lp. 82 i 83 oraz treść uwagi 1 pod lp. 84 otrzymuje brzmienie:

„Nakładu podstawowego nie stosuje się przy dziełach zbiorowych (art. 10 ustawy o prawie autorskim). Przy dziełach zbiorowych wynagrodzenie ustala się jako jednorazowe bez względu na ilość wydań i wysokość nakładu.”;

2) lp. 86, 87 i 89 otrzymują brzmienie:

Lp.	Nazwa i rodzaj dzieła	Nakład podstawowy w tysiącach egzemplarzy	Honorarium autorskie w zł	Uwagi
„86	Słowniki języka polskiego	50	za arkusz autorski 2300—2500 —2600	Nakładu podstawowego nie stosuje się przy dziełach zbiorowych (art. 10 ustawy o prawie autorskim). Przy dziełach zbiorowych wynagrodzenie ustala się jako jednorazowe bez względu na ilość wydań i wysokość nakładu.
87	Słowniki ogólne dwujęzyczne	nakład jednorazowy do 50 tys. egzemplarzy	za arkusz autorski 1800—2000 —2300—2500 —2700	
89	Encyklopedie, leksykony, słowniki encyklopedyczne	nakład jednorazowy	za arkusz autorski 2400—3600 za wiersz 3—4,50	Nakładu podstawowego nie stosuje się przy dziełach zbiorowych; wynagrodzenie ustala się jako jednorazowe bez względu na ilość wydań i wysokość nakładu.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: w z. *K. Rusinek*